

Sygn. akt: I C 771/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 2022 r. w G.

sprawy z powództwa L. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 61 800 zł. (sześćdziesiąt jeden tysięcy osiemset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 maja 2019r do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 438,91 zł. (siedem tysięcy czterysta trzydzieści osiem złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 771/20**

UZASADNIENIE

(wyroku z dnia 20 kwietnia 2022 roku – k. 151)

Powódka L. P. domagała się od pozwanego (...) S.A. w W. zapłaty kwoty 21.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2020 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że dnia 25 stycznia 2018 roku J. P. ubezpieczył u pozwanego pojazd A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w zakresie m.in. autocasco z ustaloną wartością pojazdu na 280.000 zł brutto. Pozwana nie zgłaszała wówczas uwag do stanu pojazdu.

Dnia 10 stycznia 2019 roku pojazd ten został skradziony. Poszkodowany zawiadomił o tym pozwaną oraz organy ścigania.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 163.600 zł.

Poszkodowany nie zgadzając się z wysokością odszkodowania złożył odwołanie.

Dnia 5 października 2020 roku poszkodowany J. P. zmarł, a w jego prawa wstąpiła powódka – żona na podstawie dziedziczenia.

Z prywatnej kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki wynikało, że wartość pojazdu na dzień szkody wynosiła 242.100 zł. Pozwany po wezwaniu do dopłaty różnicy z pierwotnie wypłaconą kwotą odmówił.

Pomiędzy stronami bezsporna była wartość bazowa skradzionego pojazdu w dniu szkody ustalona przez pozwaną na kwotę 216.700 zł. Pozwany niezasadnie zastosował ujemne korekty.

Pierwotnie powódka dochodziła części roszczenia, tj. kwoty 21.000 zł z należnej kwoty 78.500 zł.

(pozew – k. 3-11)

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził wypłatę odszkodowania w kwocie 163.600,00 zł. Wskazał, że umowa autocasco nie przewidywała opcji dodatkowej (...) Wartość 100 %”, a zatem zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia w razie kradzieży pojazdu odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży. Wartość pojazdu ustalana jest na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji. Natomiast w przypadku braku notowań danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej; w przypadku pojazdu fabrycznie nowego, którego nabycie jest potwierdzone fakturą VAT. W razie kradzieży pojazdu pozwany określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży z uwzględnieniem warunków umowy ubezpieczenia.

Wycena skradzionego pojazdu została wykonana na dzień powstania szkody w oparciu o odnotowany w polisie autocasco katalog E., będący podstawą określenia sumy ubezpieczenia. Wartość bazowa pojazdu wynosi 216.700 zł. Przy wycenie uwzględniono wyposażenie standardowe i dodatkowe dealerskie określone przez producenta na podstawie numeru VIN. Zastosowano odpowiednie korekty, co doprowadziło do ustalenia wartości pojazdu na poziomie 163.000 zł brutto.

Pozwany zakwestionował wycenę powódki, która wykonana została w systemie (...)Ekspert, natomiast w umowie ubezpieczenia określono, że ustalenie następuje na podstawie systemu E..

(odpowiedź na pozew – k. 65-65v.)

Pismem z dnia 14 grudnia 2021 roku powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie kwoty 61.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 maja 2019 roku do dnia zapłaty. Podstawą ustalenia dochodzonej kwoty była opinia biegłego sądowego, z której wynikało, że wysokość poniesionej szkody wyniosła 225.400 zł.

(pismo z dnia 14.12.2021r. – k. 129-131, pismo z dnia 03.01.2022r. – k. 134-135)

Pozwany nie zajął stanowiska w przedmiocie rozszerzonego powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 30 stycznia 2018 roku J. P. zawarł z pozwanym (...) S.A. w W., potwierdzoną polisą nr (...), umowę ubezpieczenia m.in. autocasco, którym objęto należący do ubezpieczającego pojazd marki A. model SQ5 w wariantcie (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Do umowy zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą Zarządu pozwanego nr (...) z dnia 14 września 2017 roku.

Zgodnie z § 16 OWU w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży (...).

Zgodnie z zawartą w § 3 pkt 92 OWU definicją, wartość pojazdu ustalana jest na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej (...).

(fakt bezsporny nadto potwierdzony: polisą nr (...) – k. 18-20, OWU – k. 21-32)

Dnia 10 stycznia 2019 roku pojazd objęty ubezpieczeniem został skradziony. Następnego dnia poszkodowany J. P. zgłosił szkodę pozwanemu.

(fakt bezsporny nadto potwierdzony: aktami szkody na płycie – k. 68)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 163.600 zł

(fakt bezsporny nadto potwierdzony: pismem z dnia 10.05.2019r. – k. 33 wraz z kalkulacją – k. 34-37)

Pismem z dnia 24 października 2019 roku poszkodowany wezwał pozwanego do dopłaty do wypłaconego odszkodowania kwoty 65.990 zł. Pozwany odmówił.

(fakt bezsporny nadto potwierdzony: pismem z dnia 24.10.2019r. – k. 43-46, pismem z dnia 22.11.2019r. – k. 47)

Dnia 4 sierpnia 2020 roku poszkodowany zmarł. Spadek po nim na mocy ustawy nabyła w całości jego żona L. P..

(fakty bezsporne nadto potwierdzone: aktem poświadczenia dziedziczenia z dnia 05.10.2020r. rep. A nr 6197/2020 – k. 15-17)

Pismem z dnia 6 listopada 2020 roku powódka wezwała pozwanego do dopłaty do odszkodowania kwoty 78.500 zł, informując o wejściu w prawa poszkodowanego. Pozwany odmówił.

(fakt bezsporny nadto potwierdzony: pismem z dnia 06.11.2020r. – k. 48-50, pismo z dnia 26.11.2020r. – k. 59-60)

Wartość pojazdu marki A. (...) w wariantcie (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu kradzieży pojazdu, tj. dnia 10 stycznia 2019 roku wynosiła 225.400 zł.

(dowód: niekwestionowana opinia biegłego sądowego P. T. – k. 94-111)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych, dokumentu urzędowego w postaci aktu poświadczenia dziedziczenia oraz opinii biegłego do spraw wyceny pojazdów samochodowych.

W ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania autentyczności i wiarygodności przedłożonych przez strony dokumentów w postaci aktu szkody, polisy ubezpieczeniowej autocasco, korespondencji stron czy też aktu poświadczenia dziedziczenia. Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron niniejszego postępowania nie kwestionowała autentyczności powyższych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Powyższe dokumenty nie budziły także żadnych wątpliwości Sądu, albowiem nie nosiły żadnych śladów przerobienia, podrobienia czy innej ingerencji w ich treść. Sąd uznał, że powyższe dokumenty przedstawiają rzeczywistą treść łączącego strony stosunku prawnego oraz faktyczny przebieg postępowania likwidacyjnego. Natomiast prywatne kalkulacje stron przedstawiały jedynie ich stanowisko w sprawie.

Wydana przez biegłego sądowego P. T. opinia pisemna została uznana za w pełni wiarygodną i stanowiła podstawę rozstrzygnięcia. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny i sporządził opinię w oparciu o zawarty w aktach sprawy

materiał dowodowy, zaś wnioski, do których doszedł wyczerpująco uzasadnił. Warto zwrócić uwagę, że sporządzając opinię biegły bazował na systemie eksperckim E., czego domagał się pozwany. Sąd uznał, że opinia biegłego jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, co czyniło ją w pełni przydatną do rozstrzygnięcia sprawy i mógł na niej oprzeć ustalenia faktyczne, tym bardziej, że żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Przechodząc do rozważań merytorycznych, wskazać należało, iż swoje roszczenia w niniejszej sprawie powódka wywodziła z zawartej z pozwanym zakładem ubezpieczeń umowy ubezpieczenia autocasco (AC).

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowiły zatem przepisy art. 805 § 1 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przepis art. 824¹ § 1 k.c. stanowi jednocześnie, że o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Natomiast legitymacja czynna powódki wynikała z przejścia na jej rzecz uprawnień spadkodawcy – poszkodowanego J. P., co potwierdzone zostało złożonym wraz z pozwem aktem poświadczenia dziedziczenia (art. 922 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie nie było pomiędzy stronami sporu co do tego, że poszkodowanego oraz pozwanego łączyła umowa autocasco pojazdu opisanego w stanie faktycznym, wystąpienia zdarzenia szkodowego objętego ubezpieczeniem (kradzieży pojazdu) oraz zapisów umownych mających zastosowanie do ustalenia wartości pojazdu w dacie szkody.

Jedyną kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostawało natomiast określenie wysokości szkody, a w szczególności wartości rynkowej pojazdu w dacie szkody.

Zgodnie z § 16 OWU w razie kradzieży pojazdu (...) określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży (...). Natomiast wedle zawartej w § 3 pkt 92 OWU definicji za wartość pojazdu ustalana jest na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej (...).

W oparciu o powyższe założenia biegły sądowy wydał pisemną opinię, z której wynikało, że wartość pojazdu marki A. (...) w wariantcie (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu kradzieży pojazdu, tj. dnia 10 stycznia 2019 roku wynosiła 225.400 zł.

Mając na uwadze, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 163.600 zł do skompensowania pozostała bezwzględna różnica ww. kwot, czyli 61.800 zł.

Dlatego na podstawie art. 805 § 1 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. w zw. z art. 922 § 1 k.c. w punkcie 1. wyroku powództwo uwzględniono w całości.

Datę wymagalności roszczenia Sąd ustalił na podstawie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Szkoda została pozwanemu zgłoszona dnia 11 stycznia 2019 roku. Decyzja o wypłacie odszkodowania wydana została dnia 10 maja 2019 roku. W tym stanie rzeczy, przyjąć należało, że pozwany najpóźniej do tego dnia powinien ustalić wysokość szkody i wypłacić całość odszkodowania. Stąd, odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. – zgodnie z żądaniem pozwu – od dnia 15 maja 2019 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2. na mocy art. 98 k.p.c. w zw. § 2 pkt 5 oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejszy spór pozwanego na rzecz powódki całość poniesionych przez nią kosztów w wysokości 7.438,91 zł, na co składały się: opłata

sądowa od pozwu (1.050,00 zł), opłata sądowa od rozszerzonego powództwa (2.040,00 zł), opłata za czynności kwalifikowanego pełnomocnika powódki w osobie radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600,00 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł) oraz wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego (731,91 zł).